

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE L'INTERIOR

6601 *Reial decret 255/2025, d'1 d'abril, pel qual es regula el document nacional d'identitat.*

El principi de seguretat jurídica és un dels valors fonamentals sobre els quals s'articula l'ordenament jurídic d'un estat de dret, que queda garantit per la nostra Constitució de manera expressa en l'apartat 3 de l'article 9.

El Reial decret 1553/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula l'expedició del document nacional d'identitat i els seus certificats de signatura electrònica, unifica la normativa dispersa generada aleshores respecte d'aquesta matèria en diferents disposicions, fet que generava disfuncions a l'hora d'aplicar-la derivades tant de la mateixa antiguitat de les normes com de la dispersió de totes aquestes. Una vegada més, amb els avenços continus en les tecnologies i en la normativa que el regula, és necessari adaptar-se a aquesta nova situació.

Aquest Reial decret té com a objecte regular el procés d'expedició, gestió i desenvolupament del document nacional d'identitat, en les versions física i digital, la finalitat del qual és que la identitat de les persones s'ha d'establir dins d'un marc de seguretat jurídica que permeti el reconeixement i l'actuació de la ciutadania de manera individual, i garanteixi la protecció dels seus drets, amb la creació de mecanismes d'identificació i d'autenticació que els donin seguretat en les relacions amb els sectors públic i privat.

En aquest context, la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, concretament l'article 8.1, regula expressament la naturalesa jurídica del document nacional d'identitat com a document públic i oficial que té la protecció que les lleis atorguen a aquest tipus de documents. És l'únic document amb valor suficient per si mateix per acreditar, a tots els efectes, la identitat i les dades personals del seu titular.

De la mateixa manera, els articles 9 i 16 estableixen que totes les persones obligades a obtenir el document nacional d'identitat ho estan també a exhibir-lo i a permetre que l'autoritat i els seus agents en comprovin les mesures de seguretat amb la finalitat d'identificar les persones.

A l'efecte del que disposa el marc legal, aquest Reial decret compleix les obligacions que s'hi estableixen perquè la ciutadania pugui disposar del document nacional d'identitat, a fi d'identificar-se, en el format físic o en el format digital a través d'una comunicació segura mitjançant una aplicació en un dispositiu mòbil, sense que es comprometi la seguretat jurídica de la identitat segura que la legislació vigent atribueix al document nacional d'identitat.

Una altra qüestió important que s'introdueix en aquest Reial decret és l'adaptació del document nacional d'identitat al Reglament (UE) 2019/1157 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre el reforç de la seguretat dels documents d'identitat dels ciutadans de la Unió i dels documents de residència expedits a ciutadans de la Unió i als membres de les seves famílies que exerceixin el dret a la lliure circulació.

El mateix Reglament (UE) 2019/1157 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, estableix unes característiques tècniques d'emmagatzematge, com ja es preveu per als passaports i els permisos de residència per a ciutadans de tercers països. És un mètode apropiat per combinar una identificació i una autenticació fiables amb un risc reduït de frau, amb la finalitat d'abordar adequadament l'objectiu de reforçar la seguretat dels documents d'identitat i les targetes de residència.

El Reglament (UE) 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les

transaccions electròniques al mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, reforça la confiança en aquest tipus de transaccions. Amb l'entrada en vigor del Reglament (UE) 2024/1183 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 d'abril de 2024, pel qual es modifica el Reglament (UE) 910/2014 pel que fa a l'establiment del marc europeu d'identitat digital, s'estableix un marc jurídic per a les signatures electròniques, els segells electrònics, els segells de temps electrònics, els documents electrònics, els serveis de lliurament electrònic certificat, els serveis d'expedició de certificats per a l'autenticació de llocs web, l'arxiu electrònic, la declaració electrònica d'atributs, la gestió de dispositius de creació de signatura electrònica a distància o dispositius de creació de segell electrònic a distància i els llibres majors electrònics.

En el marc de l'espai digital homogeni de la Unió Europea, i d'acord amb la Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, introdueix el segell electrònic de persona jurídica, el servei de validació de signatures i de segells qualificats, la seva conservació, el segellat electrònic de temps, el seu lliurament certificat i els certificats d'autenticació web, que poden ser combinats entre si per prestar serveis complexos i innovadors, i permeten que el document nacional d'identitat sigui l'identificador únic vinculat a la generació d'identitat en els certificats qualificats i els atributs per a noves funcionalitats, com la seva versió digital, que s'integren en una infraestructura de dades d'alta qualitat, connectivitat i ciberseguretat europea.

La Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, consolida la implantació d'un nou model de Registre Civil únic per a tot Espanya, que necessàriament demana un període d'implementació des del punt de vista tecnològic, estructural i organitzatiu, en què una part essencial és l'assignació del document nacional d'identitat a les persones inscrites al Registre Civil.

En l'àmbit de la protecció de dades, aquest Reial decret s'articula d'acord amb el que preveu el Reglament 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, o, si s'escau, la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a fins de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals, la resta de normativa aplicable, així com els criteris que estableixi l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

L'objectiu que es pretén és regular en un mateix instrument normatiu d'aplicació directa l'expedició del document nacional d'identitat, la seva gestió i transformació digital, per cobrir els aspectes que preveu el desplegament legislatiu, amb la intenció de garantir l'accés de tota la ciutadania a l'obtenció del document nacional d'identitat i adaptar-lo a la usabilitat dels nous reptes digitals, tenint en compte que l'expedició del document nacional d'identitat és una condició necessària per obtenir-ne el format digital.

Aquest Reial decret s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. S'adequa als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, que contribueixen a dotar-lo d'una seguretat jurídica més gran, a complir amb el principi de transparència i a identificar-ne el propòsit.

La necessitat que les persones s'identifiquin per mitjans electrònics amb les administracions públiques i el sector privat, i de simplificar-ne l'accés, ha de ser proporcional al reforç en l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, tant per millorar l'eficiència de la gestió d'aquestes administracions com per potenciar i afavorir les relacions de col·laboració i cooperació entre aquestes.

Així mateix, aquesta necessitat consisteix a incrementar la transparència de la identificació i a facilitar la participació de les persones en l'administració electrònica dels sectors públic i privat.

Igualment, persegueix garantir un servei d'identificació fàcil d'utilitzar, de manera que es pugui aconseguir que la relació de la ciutadania amb l'Administració sigui fàcil, intuïtiva i efectiva quan usi el document nacional d'identitat en qualsevol dels seus formats, físic, electrònic o digital.

Finalment, cerca millorar la seguretat jurídica per garantir a totes les persones intervinents que serveixi als objectius de millorar l'eficiència administrativa per fer efectiva una identificació totalment electrònica o digital i garantir a la ciutadania uns serveis digitals fàcils d'utilitzar, amb una identificació amb el document nacional d'identitat de forma segura, de conformitat amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea.

El Reial decret es dicta en exercici de l'habilitació normativa que conté la disposició final quarta de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, i la disposició final sisena de la Llei 6/2020, d'11 de novembre, per portar-ne a terme el desplegament reglamentari pel que fa a la regulació i la tramitació del document nacional d'identitat, el tractament de les dades d'identitat i els seus aspectes digitals, així com l'aplicació i la implantació efectives de les previsions que totes dues lleis estableixen. Tot això a l'empara del que disposa l'article 149.1.8a, 18a, 21a i 29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació civil, bases del règim jurídic de les administracions públiques, telecomunicacions i seguretat pública.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 d'abril de 2025,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té com a objecte la regulació del procés d'expedició, gestió i desenvolupament del document nacional d'identitat, en les versions física i digital.

Article 2. *Naturalesa i funcions.*

1. El document nacional d'identitat és un document personal i intransferible emès pel Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Policia, que gaudeix de la protecció que les lleis atorguen als documents públics i oficials.

2. A cada document nacional d'identitat s'hi assigna un número personal que té la consideració d'identificador numèric personal de caràcter general.

3. El document nacional d'identitat consisteix en una targeta intel·ligent certificada que permet a la ciutadania la identificació física mitjançant l'exhibició del document i la identificació digital per un procediment segur mitjançant un dispositiu mòbil per acreditar electrònicament la identitat de les persones, sigui de manera presencial o remota.

Article 3. *Fins.*

1. El document nacional d'identitat és l'únic document amb valor suficient per si mateix per acreditar, a tots els efectes, la identitat i les dades personals del seu titular. Permet la identificació electrònica del seu titular així com la signatura electrònica de documents en els termes previstos en la legislació específica.

2. Totes les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de reconèixer l'eficàcia del document nacional d'identitat a l'efecte d'acreditar la identitat i les altres dades personals del titular que constin en el document, així com la seva signatura i la integritat dels documents signats amb els seus certificats electrònics.

CAPÍTOL II**Sobre drets, obligacions i òrgans competents****Article 4. Drets i obligacions.**

1. Totes les persones amb nacionalitat espanyola tenen dret que se'ls expedeixi el document nacional d'identitat.
2. Obtindre-lo és obligatori per a les persones majors de catorze anys residents a Espanya i per a les de la mateixa edat que, residint a l'estranger, es traslladin a Espanya per un temps no inferior a sis mesos.
3. El document nacional d'identitat és personal i intransferible, i el seu titular l'ha de mantenir en vigor, l'ha de conservar i l'ha de custodiar amb la diligència deguda.
4. Cap persona amb nacionalitat espanyola pot ser privada del document nacional d'identitat, ni tan sols temporalment, excepte en els casos i en la forma en què les lleis estableixen que s'ha de substituir per un altre document.
5. Totes les persones obligades a obtenir el document nacional d'identitat també ho estan a exhibir-lo quan els ho requereixi l'autoritat, els seus agents i els funcionaris públics en el compliment de les seves funcions, per permetre comprovar-ne les dades, independentment que el seu format sigui físic o digital, així com les seves condicions de qualitat i inalterabilitat. Si és sostret o s'extravia cal donar-ne compte tan aviat com sigui possible a la comissaria de policia o al centre més proper de les forces i cossos de seguretat. La denúncia policial o administrativa és un requisit necessari per obtenir-ne un duplicat, de conformitat amb el que exposa l'article 9.1.

Article 5. Òrgan competent per a la tramitació.

1. Correspon al Ministeri de l'Interior la competència exclusiva per a la direcció, l'organització, el desplegament, l'administració i la gestió de tots els aspectes referents al document nacional d'identitat.
2. Aquesta competència l'exerceix la Direcció General de la Policia, que gestiona la custòdia i la responsabilitat de l'activitat del tractament de les dades personals d'acord amb la legislació en matèria de protecció de dades.

CAPÍTOL III**Sobre la tramitació, l'expedició, la validesa i la renovació****Article 6. Tramitació i requisits.**

1. El document nacional d'identitat es tramita, en el seu format físic i digital, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. El ministre d'Interior, a través de la Direcció General de la Policia, rep l'assistència i la col·laboració requerides per al seu compliment.
2. En aquest procés s'han de complir els requisits següents:
 - a) La tramitació del document nacional d'identitat s'ha d'efectuar amb la presència física de la persona, mitjançant els sistemes de cita prèvia, en atenció als recursos humans i materials disponibles; igualment, es pot expedir amb caràcter excepcional sense cita prèvia, així com en col·laboració amb altres administracions estatals, autonòmiques o locals.
 - b) En el cas dels menors d'edat, s'ha de portar a terme en presència de qui en tingui encomanada la pàtria potestat o tutela, la mesura de suport o de la persona apoderada per aquestes últimes.
 - c) L'expedició o qualsevol altre tràmit relacionat amb el document nacional d'identitat comporta l'abonament de la taxa establerta legalment, sense perjudici de les exempcions de taxes establertes d'acord amb la legislació vigent.

d) Els documents necessaris per expedir per primera vegada el document nacional d'identitat se sol·liciten electrònicament, llevat que la persona interessada s'hi oposi. Excepcionalment, si les administracions públiques no poden obtenir aquests documents, aquestes poden sol·licitar-los novament a l'interessat perquè els aporti.

Els documents necessaris per expedir-lo són els següents:

1r. El document acreditatiu del registre individual de la persona que sol·licita el document.

La Direcció General de Policia ha de consultar, per mitjans electrònics, la base de dades del Registre Civil, de conformitat amb el que estableix la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, i la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, a l'efecte d'obtenir les dades necessàries per expedir el document nacional d'identitat del registre individual de la persona que el sol·licita.

2n. Un certificat o volant d'empadronament de l'ajuntament en què la persona sol·licitant tingui el domicili, expedit amb una antelació màxima de tres mesos respecte de la data de la tramitació del document nacional d'identitat.

3r. Les persones amb nacionalitat espanyola residents a l'estranger han d'acreditar el domicili mitjançant un certificat de la representació diplomàtica o consular en què estiguin inscrits com a residents, expedida amb una antelació màxima de tres mesos respecte de la data de la tramitació del document nacional d'identitat.

4t. Una fotografia recent en color del rostre de la persona sol·licitant, de 32 per 26 mil·límetres, amb fons uniforme blanc i llis, presa de cara, amb el cap totalment descobert i sense ulleres de vidres foscos ni qualsevol altra peça que pugui impedir o dificultar la identificació de la persona. La fotografia es pot fer de manera automatitzada a les unitats de documentació dotades d'aquest recurs tècnic.

e) Excepcionalment, en els supòsits en què, per circumstàncies alienes a la persona sol·licitant, no es pugui presentar algun dels documents necessaris o sol·licitats electrònicament, i sempre que les dades que constin en aquests documents s'acreditin per altres mitjans, suficients segons el parer de la persona responsable de la unitat encarregada de l'expedició, aquesta està facultada per expedir un document nacional d'identitat amb validesa restringida, de conformitat amb el que exposa l'article 7.2.b).

f) El document nacional d'identitat inclou un mitjà d'emmagatzematge d'alta seguretat que conté una imatge facial del titular del document. Igualment, s'hi han d'incloure dues impressions dactilars en formats digitals interoperables, a excepció dels menors de sis anys. S'han de prendre les impressions dactilars dels dits índexs de totes dues mans de la persona interessada. Si no és possible obtenir la impressió dactilar d'algun dels dits o de tots dos, s'ha de substituir, en relació amb la mà que correspongui, per un altre dit segons l'ordre de prelació següent: mitjà, anular o polze. Al lloc de suport corresponent, s'hi ha de consignar quin dit s'ha utilitzat o de quins dits no ha estat possible obtenir la impressió dactilar. Les persones a les quals els sigui físicament impossible queden exemptes del requisit de facilitar-les.

g) Igualment, s'ha de recollir la signatura manuscrita digitalitzada que ha de constar, almenys, d'algun d'aquests elements: nom, cognoms, lletres que aquests contenen i la rúbrica. Queden excloses les signatures que reflecteixin dibuixos, pictogrames, figures, caricatures, acrònims, llegendes o qualsevol element que no tingui relació amb la identitat, amb les dades que figurin en el DNI ni serveixin per identificar-lo.

Article 7. *Validesa.*

1. Amb caràcter general, el document nacional d'identitat té un període de validesa, a comptar de la data de l'expedició o de cadascuna de les seves renovacions, de:

a) Dos anys quan la persona titular no hagi complert els cinc anys d'edat.

b) Cinc anys, quan la persona titular hagi complert els cinc anys d'edat i no hagi arribat als trenta en el moment d'expedir-lo o renovar-lo.

c) Deu anys, quan la persona titular hagi complert els trenta i no hagi arribat als setanta.

d) Més de deu anys quan la persona titular hagi complert els setanta anys, i s'ha de consignar una data.

2. De manera excepcional es pot atorgar la validesa d'un any al document nacional d'identitat en els supòsits d'expedició i renovació següents:

a) Quan, temporalment, sigui físicament impossible prendre les impressions dactilars de qualsevol dit de la persona sol·licitant.

b) En els supòsits de l'article 6.2.e), una vegada aportada i verificada la documentació necessària, se n'ha de modificar la validesa d'acord amb la vigència corresponent segons la seva edat.

Article 8. *Renovació.*

1. Transcorregut el període de validesa del document nacional d'identitat, aquest es considera caducat i se'n revoquen les atribucions i efectes que l'ordenament jurídic reconeix. El seu titular està obligat a renovar-lo.

2. La renovació del document nacional d'identitat es pot tramitar dins dels últims 180 dies en què és vigent. S'ha de dur a terme mitjançant la presència física de la persona titular del document, la qual ha d'abonar la taxa corresponent, sense perjudici de les exempcions establertes, i aportar una fotografia amb les característiques assenyalades a l'article 6.2.d). També se li han de prendre les impressions dactilars a les quals es refereix el paràgraf f) del mateix article.

3. També cal renovar el document nacional d'identitat en els supòsits de variació de les dades que s'hi recullen, cas en què és necessari obtenir els documents justificatius que acreditin aquesta variació.

Article 9. *Expedició de duplicats.*

1. L'extraviament, la sostracció, la destrucció o el deteriorament del document nacional d'identitat comporta l'obligació del seu titular de proveir-se immediatament d'un duplicat, que s'expedeix de manera que se li garanteixi la seguretat jurídica, i en els casos d'extraviament i sostracció cal presentar una denúncia policial o administrativa. La validesa d'aquests duplicats és la mateixa que tenien els documents d'identitat que substitueixen, llevat que aquests estiguin dins dels últims 90 dies de vigència, cas en què s'han d'expedir amb la mateixa validesa que si es tractés d'una renovació.

2. Els documents substituïts perden el caràcter de document nacional d'identitat, així com els efectes que l'ordenament jurídic atribueix a aquest respecte al seu titular.

Article 10. *Lliurament del document nacional d'identitat.*

El document nacional d'identitat s'ha de lliurar personalment al seu titular. Quan la persona titular sigui menor de 14 anys o una persona amb una mesura de suport per al ple exercici de la seva capacitat jurídica, el lliurament s'efectua a qui en tingui encomanada la pàtria potestat, la tutela, la mesura de suport o a la persona apoderada per aquestes últimes.

Article 11. *Característiques de la targeta suport.*

1. El material, el format i el disseny de la targeta de suport del document nacional d'identitat es determina per ordre de la persona titular del Ministeri de l'Interior, tenint en compte que en elaborar-la s'utilitzin procediments i productes tendents a aconseguir unes condicions de qualitat, d'inalterabilitat i de garanties màximes a fi d'impedir-ne la

falsificació i les manipulacions fraudulentas de què pugui ser objecte, d'acord amb el Reglament (UE) 2019/1157 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre el reforç de la seguretat dels documents d'identitat dels ciutadans de la Unió i dels documents de residència expedits als ciutadans de la Unió i als seus familiars que exerceixen el dret a la lliure circulació.

2. La targeta de suport conté un xip, com a mitjà d'emmagatzematge d'alta seguretat, en què s'integren de manera separada:

a) Els certificats electrònics qualificats que funcionen amb un dispositiu qualificat de creació de signatura electrònica, de conformitat amb el Reglament (UE) 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, modificat pel Reglament (UE) 2024/1183 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 d'abril de 2024, i d'acord amb la Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, que han de garantir la identitat del titular de la clau privada d'identificació i signatura, i han de permetre la generació de la signatura electrònica avançada i qualificada. El Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública és l'òrgan de supervisió del compliment de les obligacions que s'estableixen a la Direcció General de la Policia.

b) La fotografia, les dades personals del titular del document i les dues impressions dactilars en formats digitals interoperables.

3. El termini de validesa dels certificats electrònics que conté el document nacional d'identitat és de dos anys.

4. El ministre d'Interior, a través de la Direcció General de la Policia, ha de formular una declaració de pràctiques i polítiques de certificació que es pugui consultar de manera pública en el web de la Policia Nacional, de conformitat amb la legislació vigent en matèria d'accessibilitat universal.

Article 12. *Contingut del document nacional d'identitat.*

El document nacional d'identitat, a més del que disposa específicament el Reglament (UE) 2019/1157 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, conté la informació següent:

a) A l'anvers:

Número i caràcter de verificació personal i intransferible del document nacional d'identitat.

Cognoms i nom.

Data de naixement.

Sexe.

Nacionalitat.

Emissió del document.

Validesa.

Número de suport.

Fotografia digitalitzada.

Signatura manuscrita digitalitzada.

b) Al revers:

Domicili.

Lloc de naixement.

Nom dels progenitors.

Número d'equip de la Unitat de Documentació.

Tres línies MRZ que contenen 30 caràcters OCR-B cadascuna.

Xip electrònic.

CAPÍTOL IV**Sobre les especificitats de la versió digital del document nacional d'identitat**

Article 13. *Versió digital del document nacional d'identitat.*

1. El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Policia, és el responsable de la versió digital del document nacional d'identitat, que s'ha d'efectuar mitjançant una infraestructura d'identificació electrònica amb un dispositiu mòbil.

2. La Direcció General de la Policia estableix una actuació administrativa automatitzada per obtenir la versió digital del document nacional d'identitat, de manera electrònica, telemàtica o presencial, que, de manera alternativa, té la mateixa finalitat que el format físic d'identificar les persones.

3. El document nacional d'identitat en la versió digital es genera sempre que la persona titular disposi del document físic vigent. Permet tenir accés a les seves dades personals, usar-les i gestionar-les de forma segura, independentment de la seva ubicació. La versió digital té els mateixos terminis de validesa, que s'indiquen a l'article 7, que la versió física.

4. La utilització del document nacional d'identitat en la versió digital té la mateixa eficàcia jurídica a l'efecte de la identificació. Permet acreditar la identitat davant les autoritats, els seus agents i els funcionaris públics, així com en les relacions amb les administracions públiques i amb el sector privat.

5. El funcionament de la versió digital consisteix a virtualitzar el document nacional d'identitat en el dispositiu mòbil, a través d'una comunicació segura, sense que es comprometi la garantia de la identitat segura que la legislació vigent atribueix al document nacional d'identitat.

CAPÍTOL V**Sobre la protecció en el tractament de les dades personals**

Article 14. *Tractament de les dades personals.*

1. Al tractament de les dades personals del document nacional d'identitat és aplicable el que disposa el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, o, si s'escau, la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a fins de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals, la resta de normativa aplicable, així com els criteris que estableixi l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Disposició addicional primera. *Document de substitució del document nacional d'identitat en supòsits de retirada.*

En els supòsits en què, d'acord amb les previsions que estableixen les lleis, l'autoritat competent ordeni la retirada temporal de document nacional d'identitat per part dels òrgans encarregats d'expedir-lo, s'ha de facilitar a la persona interessada un document identificador que tingui les característiques i les funcionalitats que determini el Ministeri de l'Interior, atenent les causes de la retirada.

Disposició addicional segona. *Document nacional d'identitat de les persones menors d'edat.*

La possessió del document nacional d'identitat per part de menors d'edat no suposa, per si sola, l'autorització per desplaçar-se fora del territori nacional, que, a aquest efecte, s'ha de suplir amb la corresponent autorització de qui n'exerceixi la pàtria potestat o la tutela.

Disposició addicional tercera. *Impossibilitat d'expedició o renovació del document nacional d'identitat.*

Quan hi hagi una impossibilitat manifesta per expedir el document nacional d'identitat, i sense perjudici que les autoritats i els òrgans corresponents comprovïn la identitat de l'interessat per altres mitjans, excepcionalment es pot substituir aquell per certificacions anuals en què constin els motius d'aquesta impossibilitat, que en els supòsits de renovació únicament tenen el fi de prorrogar la validesa del document caducat.

Disposició addicional quarta. *Expedició del document nacional d'identitat a l'exterior.*

Les persones amb nacionalitat espanyola que estiguin a l'exterior poden sol·licitar que se'ls expedeixi el document nacional d'identitat a les ambaixades i als consolats en què la Direcció General de la Policia compti amb els recursos tècnics i humans necessaris per fer-ho. Les condicions en què la Direcció General de la Policia ha de prestar aquest servei s'estableixen en un acord previ del Ministeri de l'Interior amb el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació.

Disposició transitòria primera. *Validesa dels documents nacionals d'identitat expedits abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.*

Els documents nacionals d'identitat emesos abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret continuen sent vàlids i eficaços, de conformitat amb la normativa aplicable en el moment d'expedir-los o renovar-los.

Disposició transitòria segona. *Mesures fins a la implantació de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

Mentre no s'implanti la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, en tot el territori nacional, les persones que no disposin de registre individual han d'aportar una certificació literal de naixement, en la qual consti l'anotació que s'ha emès només a l'efecte d'obtenir el document nacional d'identitat i sempre que s'hagi expedit amb una antelació màxima de sis mesos respecte de la data de la tramitació del document.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació de les entitats a la versió digital del document nacional d'identitat.*

Les entitats que pertanyen als sectors públic i privat han d'adoptar, en el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les mesures necessàries per al bon funcionament de la versió digital del document nacional d'identitat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogat el Reial decret 1553/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula l'expedició del document nacional d'identitat i els seus certificats de signatura electrònica.

2. Així mateix, queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que preceptua aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 991/2024, d'1 d'octubre, sobre inscripció de les persones de nacionalitat espanyola en els registres de matrícula de les oficines consulars a l'estranger.*

El Reial decret 991/2024, d'1 d'octubre, sobre inscripció de les persones de nacionalitat espanyola en els registres de matrícula de les oficines consulars a l'estranger, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 5 de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«5. El Registre de matrícula consular ha d'atorgar a cada persona inscrita, resident o no resident, un número d'identificació consular central, amb la consulta prèvia a la Direcció General de la Policia del Ministeri de l'Interior, que és un codi o número identificatiu únic i permanent. Aquest número té el mateix format del número utilitzat per al document nacional d'identitat (DNI). Es basa en el número del DNI per a les persones que ja el posseeixin o, en cas contrari, s'extreu del codi personal de la inscripció feta al Registre Civil que proporciona DICIREG.

Es pot assignar, tanmateix, un número identificatiu de caràcter temporal a les persones de nacionalitat espanyola de les quals no es tinguin registres biomètrics associats a la seva identitat o, si és necessari, durant el període d'implantació del nou model de Registre. Una vegada es comprovi la identitat de les persones mitjançant nous registres biomètrics o s'acabi el procés d'implantació, se'ls ha d'atorgar el número d'identificació consular central permanent esmentat.

El número d'identificació consular central no té cap valor identificatiu per si mateix.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 2 queda redactat en els termes següents:

«4. Per accedir als serveis del registre de matrícula consular oferts a la seu electrònica associada de l'Administració General de l'Estat del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, les persones de nacionalitat espanyola que estiguin a l'exterior poden utilitzar com a mitjans d'identificació qualsevol dels que estableix l'article 9 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, i la secció 3a del capítol II del títol II del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, relativa a la identificació i la signatura de les persones interessades, aprovat pel Reial decret 203/2021, de 30 de març, així com qualsevol altre sistema addicional que es pugui crear i que compleixi el que estableix la normativa vigent.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació ha d'habilitar una autoritat de certificació consular que permeti atorgar certificats electrònics qualificats a les persones de nacionalitat espanyola residents a l'exterior que no posseeixin un DNI en vigor. El número d'identificació consular central permanent és equivalent al número del DNI per emetre els certificats digitals qualificats esmentats, que han de permetre identificar-se davant les diferents administracions públiques.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, aprovat pel Reial decret 203/2021, de 30 de març.*

El Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, aprovat pel Reial decret 203/2021, de 30 de març, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. Els sistemes basats en certificats qualificats de signatura electrònica admesos per les administracions públiques per a la identificació electrònica d'una

persona física a què es refereix l'article 9.2.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, emesos a l'empara de la Llei 6/2020, d'11 de novembre, han de contenir com a atributs, almenys, el nom i cognoms i el número de document nacional d'identitat, número d'identificació d'estranger, número d'identificació consular central o número d'identificació fiscal que consti com a tal de manera inequívoca. La comprovació de la identitat i altres circumstàncies dels sol·licitants del certificat s'ha de fer de conformitat amb el que preveu l'article 7 de la Llei 6/2020, d'11 de novembre.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Els sistemes de clau concertada o qualsevol altre sistema que les administracions públiques considerin vàlids, admesos per a la identificació electrònica d'una persona física de conformitat amb l'article 9.2.c) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, s'han d'ajustar al que preveu l'Esquema nacional de seguretat i contenir, com a mínim, el nom i cognoms i el número de document nacional d'identitat, número d'identificació d'estranger, número d'identificació consular central o número d'identificació fiscal i, per als casos en què així ho estableixi la definició del sistema, el número de passaport.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.8a, 18a, 21a i 29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació civil, bases del règim jurídic de les administracions públiques, telecomunicacions i seguretat pública.

Disposició final quarta. *Desplegament normatiu.*

S'habilita la persona titular del Ministeri de l'Interior perquè dicti, en l'àmbit de les seves competències, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 d'abril de 2025.

FELIPE R.

El ministre de l'Interior,
FERNANDO GRANDE-MARLASKA GÓMEZ